

ترامادول یک مسکن مخدر است که این دارو برای بیماران با دردهای شدید تجویز می‌شود. ترامادول متعلق به گروهی از داروهای ضد درد اپیوئیدی است. در سیستم عصبی مرکزی (CNS) برای تسکین درد عمل می‌کند.

ترامادول به دو صورت خوراکی و تزریقی مصرف می‌شود. اگر این دارو به صورت تزریقی مورد استفاده قرار بگیرد اثرات سریع‌تر و شدیدتری بر بدن می‌گذارد. ترامادول نوعی مخدر صنعتی محسوب می‌شود و در نتیجه سوءمصرف آن اثراتی مشابه با سایر مخدرها نظیر، تریاک، هرویین و شیره را دارد. با این تفاوت که ترامادول گیرنده‌های سروتونین در مغز را نیز فعال می‌کند و در نتیجه علاوه بر احساس آرامش و کاهش درد، فرد در ابتدای مصرف احساس سرخوشی و شادی کاذب را نیز تجربه می‌کند.

ترامادول معمولاً در موارد زیر تجویز می‌شود:

- برای تسکین دردهای با شدت متوسط تا نسبتاً شدید
- برای درمان انزال زودرس و سندرم ساق پای بیقرار

عوارض مصرف ترامادول چیست؟

سرگیجه، سردرد، اضطراب، حالت خوشی و توهمات، تشنج، افت فشارخون، تپش قلب، سنکوپ، عوارض پوستی بویژه تعریق زیاد، خارش و کهیر، تهوع و استفراغ، خشکی دهان، یبوست و نفخ.

مصرف طولانی مدت ترامادول میتواند اعتیاد ایجاد کند. از ترامادول با عنوان اعتیاد خاموش یاد می‌کنند. در روزهای اول مصرف، فرد نشانه‌هایی از اعتیاد به ترامادول را ندارد. ولی با مرور زمان که مصرف ادامه پیدا می‌کند، اعتیاد به ترامادول ایجاد می‌شود.

فردی که به مصرف ترامادول اعتیاد دارد دچار سرگیجه، سردرد، خواب آلودگی، تحریک‌پذیری دستگاه عصبی، اضطراب، کاهش هوشیاری، اختلال تعادل، سرخوشی، عصبی شدن، اختلال خواب، تشنج و ضعف می‌شود.

ترامادول می‌تواند تنفس شما را کند یا متوقف کند و ممکن است باعث ایجاد عادت شود. استفاده نادرست از این دارو می‌تواند باعث اعتیاد، مصرف بیش از حد یا مرگ شود، به ویژه در کودک یا فرد دیگری که از دارو بدون نسخه استفاده می‌کند. این دارو را در جایی نگهداری کنید که دیگران نتوانند به آن دسترسی پیدا کنند. ترامادول را بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید زیرا مصرف بیش از حد ممکن است کشنده باشد.

فردی که از شما مراقبت می‌کند باید نالوکسان تجویز کند و اگر تنفس آهسته همراه با مکث‌های طولانی دارید، لب‌های آبی رنگ دارید یا اگر برایتان سخت است که از خواب بیدار شوید، باید به پزشک اورژانس مراجعه کنید.

مشکلات تنفسی جدی ممکن است در افراد مسن و افرادی که ناتوان هستند یا اختلالات تنفسی مزمن هستند، بیشتر باشد.

اگر موارد زیر را دارید فوراً با پزشک خود تماس بگیرید:

- تنفس پر سر و صدا، آه کشیدن، تنفس کم عمق، تنفسی که در خواب متوقف می شود
- ضربان قلب آهسته یا نبض ضعیف
- احساس سبکی، مثل اینکه ممکن است بیهوش شوید
- تشنج
- سطوح پایین کورتیزول - تهوع، استفراغ، از دست دادن اشتها، سرگیجه، بدتر شدن خستگی یا ضعف.

اگر علائم سندرم سروتونین مانند بی قراری، توهم، تب، تعریق، لرز، ضربان قلب سریع، سفتی عضلانی، لرزش، از دست دادن هماهنگی، حالت تهوع، استفراغ یا اسهال را دارید، فوراً به پزشک مراجعه کنید.

در بیماری که ترامادول مصرف می کنند، تشنج گزارش شده است. در صورت مصرف دوزهای بالاتر از حد توصیه شده، خطر تشنج شما بیشتر است. خطر تشنج همچنین در افرادی که دارای اختلال تشنجی هستند یا کسانی که داروهای ضد افسردگی خاص یا داروهای مخدر مصرف می کنند بیشتر است.

اگر مشکلات تنفسی شدید، ضربه به سر یا افزایش فشار داخل جمجمه، انسداد معده یا روده‌ها، یا اگر اخیراً از الکل، آرام‌بخش‌ها، داروهای آرام‌بخش، داروهای مخدر یا مهارکننده‌های MAO استفاده کرده‌اید، نباید از ترامادول استفاده کنید. ایزوکاربوکسازید، لینزولید، تزریقی متیلن بلو، فنلزین، رازاگیلین، سلژیلین، ترانیل سیپرومین و غیره). اگر اعتیاد دارید نباید از ترامادول استفاده کنید.

در صورت استفاده از این دارو با الکل یا سایر داروهایی که باعث خواب آلودگی می شوند یا تنفس را کند می کنند، عوارض جانبی کشنده ممکن است رخ دهد. افرادی که از فرم های طولانی رهش ترامادول استفاده می کنند نباید همزمان نوشیدنی های حاوی الکل مصرف کنند. الکل نیز با فرم های ترامادول با رهش فوری توصیه نمی شود.

واکنش های آلرژیک جدی، از جمله آنافیلاکسی، با ترامادول رخ داده است که برخی از آنها باعث مرگ می شوند. افرادی که به سایر مواد افیونی حساسیت دارند در معرض خطر بیشتری هستند. سایر واکنش های حساسیت شامل خارش، کهیر، تنگ شدن راه های هوایی، تورم صورت و راه های هوایی (آنژیوادم) و واکنش های جدی پوستی مانند سندرم استیونز-جانسون است. در صورت داشتن علائم واکنش آلرژیک به ترامادول (علائم شامل

کهیر، مشکل در تنفس، تورم در صورت یا گلو) یا یک واکنش شدید پوستی (تب، گلودرد، سوزش در چشم، درد پوست، قرمزی) کمک فوری پزشکی دریافت کنید.

کپسول/قرص های ترامادول هیدروکلراید طولانی رهش ممکن است ارزیابی بالینی مراقبت های بهداشتی را از وضعیت حاد شکمی پیچیده کند. همچنین نباید توسط افراد مبتلا به بیماری های کبدی یا کلیوی استفاده شود. مصرف ترامادول در دوران بارداری ممکن است باعث علائم تهدید کننده زندگی در نوزاد شود.

ترامادول را نباید به کودکان کمتر از ۱۲ سال یا افراد کمتر از ۱۸ سال که اخیراً برای برداشتن لوزه ها یا آدنوئیدها جراحی کرده اند داده شود. ترامادول با رهش طولانی (Ultram ER) نباید به افراد کمتر از ۱۸ سال داده شود.

ترامادول ممکن است باعث خواب آلودگی شود یا بر توانایی شما در رانندگی یا انجام کارهای خطرناک تأثیر بگذارد. اگر ترامادول باعث گیجی، اختلال ذهنی یا خواب آلودگی می شود، این کارها را انجام ندهید.

عوارض جانبی رایج ترامادول ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- یبوست؛
- تهوع و استفراغ؛
- دل درد؛
- سرگیجه؛
- خواب آلودگی؛
- خستگی؛
- سردرد؛
- خارش.

هشدارهای مصرف ترامادول:

در بیمارانی که ترامادول مصرف می کنند، گاهی تشنج گزارش شده است. در صورت مصرف دوزهای بالاتر از حد توصیه شده، خطر تشنج بیشتر است. خطر تشنج همچنین در افرادی که مبتلا به بیماری تشنجی یا صرع هستند یا کسانی که داروهای ضد افسردگی خاص یا داروهای مخدر دیگر مصرف می کنند بیشتر است.

اگر مشکلات تنفسی شدید، انسداد در معده یا روده‌ها دارید، یا اگر اخیراً از الکل، مسکن‌ها، آرام‌بخش‌ها، داروهای مخدر یا مهارکننده‌های MAO (ایزوکاربوکسازید، لینزولید، تزریق متیلن بلو، فنلزین) استفاده کرده‌اید، نباید از ترامادول استفاده کنید.

ترامادول می‌تواند تنفس شما را کند یا متوقف کند و ممکن است باعث ایجاد عادت شود. استفاده نادرست از این دارو می‌تواند باعث اعتیاد، اوردوز یا مرگ شود، به ویژه در کودک یا فردی که از دارو بدون نسخه استفاده می‌کند. این دارو را در جایی نگهداری کنید که دیگران نتوانند به آن دسترسی پیدا کنند.

ترامادول را نباید به کودکان کمتر از ۱۲ سال یا افراد کمتر از ۱۸ سال که اخیراً برای برداشتن لوزه‌ها یا آدنوئیدها جراحی کرده‌اند داده شود.

مصرف ترامادول در دوران بارداری ممکن است باعث علائم تهدید کننده زندگی در نوزاد شود.

در صورت استفاده از این دارو با الکل یا سایر داروهایی که باعث خواب‌آلودگی می‌شوند یا تنفس شما را کند می‌کنند، عوارض جانبی کشنده ممکن است رخ دهد.

قبل از مصرف این دارو به این نکات توجه کنید:

اگر به ترامادول حساسیت دارید یا موارد زیر را دارید، نباید از آن استفاده کنید:

- در صورت ابتلا به آسم شدید یا مشکلات تنفسی؛
- در صورت ابتلا به انسداد معده یا روده؛
- اگر اخیراً از الکل، آرام‌بخش یا داروهای مخدر استفاده کرده‌اید.
- اگر در ۱۴ روز گذشته از یک مهارکننده MAO استفاده کرده‌اید (مانند ایزوکاربوکسازید، لینزولید، تزریق متیلن بلو، فنلزین، یا ترانیل سیپرومین)

در برخی از افرادی که ترامادول مصرف می‌کنند، تشنج رخ می‌دهد. خطر تشنج ممکن است در صورت ابتلا به بیماری‌های زیر بیشتر باشد:

- آسیب به سر، صرع یا سایر اختلالات تشنجی؛
- اعتیاد به مواد مخدر یا الکل؛
- ابتلا به اختلال متابولیک

منابع:

[/https://www.webmd.com](https://www.webmd.com)

[/https://www.drugs.com](https://www.drugs.com)

